

"Hindi Ako Isang Pilipino"

by Amelia Nicole Santos

Spoken Word Poetry — Buwan ng Wika 2017, Van Buren High School

[Opening — The Denial]

"Hindi ako isang Pilipino."

'Yan ang lagi kong sinasabi,
Habang tangan ko ang cellphone,
Habang nag-a-English kahit mali.

Hindi ako isang Pilipino,
Dahil nahihiya ako sa balat kong kayumanggi,
Sa wikang may halong barok,
Sa kulturang ginawang biro ng iba.

Ngunit sa bawat pagtanggi ko,
Ay tila may sugat na lumalalim,
Na parang unti-unti kong nililibing
Ang sarili kong pagkatao.

[Middle — The Awakening]

Hanggang sa nakita ko—
Ang mga magsasakang pawis ang puhunan,
Ang mga guro't manggagawang Pilipino,
Na kahit pagod, ay ngumingiti pa rin.

Hanggang sa narinig ko—
Ang tinig ng mga makata't bayani,
Na sa bawat tula at sigaw ng laban,
Ay may dugong Pilipinong dumadaloy.

Hanggang sa nadama ko—
Ang init ng araw sa ilalim ng bandila,
At ang tibok ng puso ko,
Na kumakanta ng "Ako ay Pilipino."

[Closing — The Realization]

Hindi ako isang Pilipino?

Mali pala ako.

Dahil sa bawat pintig ng aking puso,

May dugo, may tapang, may dangal na totoo.

Ako ay isang Pilipino—

Sa wikang bumubuo ng aking isip,

Sa kulturang bumubuhay sa aking diwa,

At sa bansang, kahit sugatan,

Ay patuloy na lumalaban.

[Final Lines — Her Message]

Kaya ngayon, sa harap ninyo,

Hindi ko na itatanggi—

Na ako,

Tayo,

Ay isang Pilipino.

At wala nang mas dakilang pagkakakilanlan,

Kundi ang maging isa sa inyo.